

רצו נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סדר נסיעת רבנו ז"ל לארץ-ישראל

עש (ט - המשך) ... ויצאו משם לעיר הנ"ל, ובבואם לשם, מיד הכיר אחד משני האנשים הנ"ל, שנסעו מארץ-ישראל לביתם, את האיש שנסע עם רבנו זכרוננו לברכה, ושאל אותו: מה אתה עושה כאן. השיב לו: אני נוסע עם זה הרך בשנים לארץ הקדש. ושאל אותו: מי הוא זה. והשיב לו, שיש לו בילעט מהקרדאן של הקי"ה מאוסטררייך, ולא רצה לגלות לו מי הוא בעצמו, כאשר הזהיר אותו רבנו זכרוננו לברכה פנ"ל. ונכנסו בלבם על רבנו זכרוננו לברכה, שהוא נוסע מהקרדאן לחלק על החסיד המפרסם, בוצינא קדישא, מורנו אברהם קליסקר, זכרוננו לברכה, והנלוים אליו, ונכנסו בטעות זה, עד שהיה להם הוכחות גדולות על זה לפי טעותם, ונדמה להם כאלו הוא זכרוננו לברכה הוא משלח מאנשים רבים בשביל לחלק עליו.

עש והתחילו לחקר אצל האיש הנ"ל, שהיה עם רבנו זכרוננו לברכה, אם יש לו אגרת, והשיב, שאין לו. ושאלו אותו: מה פנתו בנסיעה זו לארץ-ישראל. והשיב, שאינו יודע פנתו. ולא רצו עוד לסמך על האיש הנ"ל ואמרו, שגם הוא מרמה ...

(ההמשך מעבר לדף)

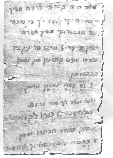
כי מחמת שהצדיק נסתלק למעלה והוא עכשו בתכלית הבטול הגמור אל אור האין סוף, על פן נמשך משם בכל פעם אור גדול ונפלא להרשימו שלו שנשאר בעולם הזה. אבל צריכין לזה על כל פנים איזה התעוררות מלמשה על ידי מעשי הדור הטובים, בכדי שיזכו להמשיך על ידי זה אור הרשימו של הצדיק שמאירה עתה לאחר הסתלקותו באור גדול ונפלא מאד, מחמת שהצדיק הוא עכשו בתכלית הבטול בשלימות.

פי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, ומה שאינם יכולים לגמר בחייהם, הם גומרים לאחר הסתלקותן דיקא. ומה נמשך מה שלא היו ישראל יכולים לכבש ארץ ישראל ולכנס לשם עד אחר הסתלקות משה, ואז כבש יהושע את הארץ והפל בכחו של רבו משה.

וכן מה שדוד המלך עליו השלום רצה לבנות הבית המקדש, ואמר לו השם יתברך והיה פי ימלאו ימין וכו', פי תקון גדול כזה של בנין בית המקדש שבו עקר השגת התורה ושם הוא תכלית הבטול אל השם יתברך ובו תלוי תקון כל העולמות.

על פן לא היה אפשר לגמר התקון עד אחר הסתלקות דוד והפל בזכותו של דוד. ועל פן באמת נקרא הבית המקדש על שם דוד כמו שכתוב ראה ביתך דוד. (הלכות תפלת ערבית - הלכה ד, אותיות כ כא לפי אוצר היראה - צדיק, אות עה)

דברים

* מתוך ספר לקוטי הלכות * אתו חזק פי הוא ינחלנה את ישראל (א,ח)

הצדיק עוסק בכל עת לתקן נפשות ישראל ולהמתיק מעליהם כל הדינים ולהצילם מכל מיני צרות ויסורים, וזה על ידי שמבטל את עצמו אל השם יתברך בכל עת בתכלית הבטול, ואחר כך כשחוזר מהבטול (פי הבטול צריך להיות בבחינת רצוא ושוב) אז על ידי אור הרשימה שנשאר אצלו מהבטול, על ידי זה ממשיך תורה, ובה ממתיק כל הדינים ומבטל כל היסורים, אך לפעמים הדין גובר כל כך חס ושלום עד שהצדיק אינו יכול לבטל הדין על ידי הבטול של בחינת רצוא ושוב, רק מכרח לבטל עצמו בבטול גמור כזה עד שנסתלק לגמרי חס ושלום.

וזה בחינת פי מפני הרעה נאסף הצדיק. ואז צריכין העולם להתעורר בתשובה מאד ולהסתפל על עצמן היכן הם בעולם, מה שגרמו בעוונותיהם עד שנסתלק הצדיק בשבילם. פי אז הכל תלוי בהדור שנשאר אחריו, שצריכין לשים על לב מאד הסתלקות הצדיק, ולהתעורר בתשובה שלמה על ידי זה.

ואז זוכין להמשיך אור מהרשימה שנשאר מהצדיק. כי כל צדיק וצדיק כשנסתלק מן העולם, בודאי משאיר בעולם איזה רשימה טובה על ידי תורתו ומעשיו הטובים. ואז עקר ההמתקה על ידי הדור יתום שנשארו אחריו, שכשמתעוררים בתשובה אזי ממשיכין אור גדול מהרשימו שלו, שעל ידי זה נמתקין ונתבטלין כל הדינים שבעולם.

ואז זוכין להמשיך אור מהרשימה שנשאר מהצדיק. כי כל צדיק וצדיק כשנסתלק מן העולם, בודאי משאיר בעולם איזה רשימה טובה על ידי תורתו ומעשיו הטובים. ואז עקר ההמתקה על ידי הדור יתום שנשארו אחריו, שכשמתעוררים בתשובה אזי ממשיכין אור גדול מהרשימו שלו, שעל ידי זה נמתקין ונתבטלין כל הדינים שבעולם.

מכתב קיב של רבי נתן מטבריה, מתוך "קיום התורה"

חיזוק השבוע

... אנו צריכין להאמין בכחו הגדול (של רבנו ז"ל) ולהתחזק בכל עת בזכותו, ולהתחיל בכל עת מחדש להתקרב אליו ולספריו הקדושים, ולדבר כל אחד עם חברו בכל עת מהמטעמים הקדושים והנעימים אשר הם מחיין נפשותינו בשבעה משיבי טעם והם אמרות השם אמרות טהורות אשר בהם - בהמים הקדושים היוצאים מ"הנחל נבע מקור חכמה" יכולין לטהר כל הטמאים מטמאה ממש מטמאה לטהרה באמת, וברוך השם שאני בכל יום מדבר מהאוצרות הנחמדים של רבנו ז"ל.

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, רס.)

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל

זמירות שבת (המשך)

... את ה'עז והדר' שהוא הרגיש. רבנו הקדוש אומר: שאין יכולים להיות יהודי אם אין לו 'עזות דקדושה', כמו שמדת העזות הוא דבר רע, ככה אין יכולים להיות יהודי בלי עזות דקדושה! (* עז - והדר לבושה', 'הדר' זה הדרת פנים, תקון הברית (**)... שני דברים טובים: 'עז' - 'והדר'...

(* מובא כמה פעמים בליקו"מ. נכ', ח' י"א, ל', ח', קמ"ז, ורע"א. וז"ל בליקוטי עצות - ערך עזות: צריך שתדע, כמו שהעזות היא מדה רעה מאד, כמו כן צריך האדם דוקא שיהיה לו עזות דקדושה, כי אי אפשר לבוא לצדיקי אמת ולהתקרב אל הקדושה כי אם על ידי עזות דיקא, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה 'הוי עז כנמר וכו', [..] (** ליקו"מ כ"ז, ב'.

... (המשך הסיפור) ... שגם הוא מרמה אותם, ואמר: אף-על-פי שמפבר אנו מכירים אותך לאיש כשר, אבל עכשו שוב אין אנו יודעים אם עודך מחזיק בתמתך. ושאלו אותו: שאלת את רבך, רבי נחמן ממעודובקא אם לנסע עם האיש הזה. אמר להם: הן. אבל הם לא סמכו עוד על דבריו כנ"ל, כי נדמה להם בברור על רבנו זכרוננו לברכה כאלו הוא איש מרמה, חס ושלום, ונוסע לחלק על אנשי ארץ-ישראל.

... והלכו אצלו זכרוננו לברכה בעצמו לחקר אצלו מי הוא ומאיזה מקום הוא ומאיזה משפחה — ולא רצה לגלות כלל. ודברו אתו בחכמתם ורצו לחקר בכמה אפנים כדי להוציא ממנו איזה דבור להבין ממנו על-ידי זה מי הוא, והוא השיב להם על כל שאלותם בחכמתו, ולא יכלו להבין כלל, ובלבל דעתם מאד מאד, ורמה אותם ועקם את מחם, עד שלא יכלו לעמד עליו כלל להבין ממנו לא דבר ולא חצי דבר, ובכל פעם נדמה להם לאיש אחר. למשל, ששאלו אותו אם הוא כהן. השיב: הן. אחר-כך, ביום שאחר זה, שאלו אותו פתאם אם הוא ישראל. השיב: הן. שאלו אותו: אתמול אמרת, שאתה כהן, ועכשו אתה אומר, שאתה ישראל. והשיב: כהן — זה מדת חסד, וישראל — מדה אחרת, וברוך השם, שיש בי מדה זאת וגם מדה זאת. ואמרו לו: נכר אתה, שאתה מהחולקים בודאי, ואינך רוצה לגלות.

... והתחילו לשנא אותו בתכלית השנאה, ובוזו אותו בכל מיני בזיונות, וקללו אותו בקללות נמרצות בלי שעור וערך כמה ימים, ורב הבזיונות היה מאחד משני האנשים הנ"ל, והוא זכרוננו לברכה התחיל לבקש אותם ואמר להם: זאת תדעו, שבודאי לא אגלה עקר פונת נסיעתי לארץ-ישראל, כי מלבי לפומי לא גליתי, ואף-על-פי-כן מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, אף-על-פי שלא ידע אחד עקר פונת חברו. והשיבו לו: אם אתה תגלה לנו פונתך, בודאי יגיע לך טובה גדולה עד מאד.

והשיב להם: אני איני רוצה לקבל טובה מכם, ולא אגלה לכם עקר פונתי בשום אופן, אדרבא, אתם תוכלו לקבל טובה מאתי, אם תרצו. השיבו לו: נראה בלשונך, שאתה מדבר בלשונות המפרסמים הגדולים, כמו רבי ברוך רבי שלום ורבי נחמן וכו', שדרכם לדבר גדולות בלשון נסתת, אך בודאי אין אתה אחד מהם, כי נראה שאתה בודאי מהחולקים על הצדיק הנ"ל, ואמרו לו, שקדם שיבוא לארץ-ישראל, יהיה שם אגרת בארץ-ישראל, שהוא מהחולקים והמרגלים, לבל יוכל להטעות אותם.

... גם הלכו להסרסור מהספינות, והוא מאנשי פולין, ונשא אשה מהפרענקען(נ), וחמותו היא יוצאת ונכנסת בבית התורג, והאיש ההוא הוא איש גדול שם; והלכו אלו האנשים הנ"ל אל זה הסרסור, ובקשו אותו ואמרו לו: למען השם, לבל תניח את האיש הזה לנסע להתם, כי הוא מהחולקים, ורוצה לעשות גרוש שם, חס ושלום, ואם תוכל לעשות לו איזה רעה, שכרך כפול מן השמים. ורבנו זכרוננו לברכה והאיש שהיה עמו לא ידעו מזה ...

עצות ותפילות

צדיק, נג

הצדיקים האמתיים. ותעזרני ותושיעני מעתה שאזכה לשמירת הברית באמת בקדושה ובטהרה גדולה. ותעורר רחמי הצדיקים האמתיים שירחמו עלינו על חלושי כח פמונו, וילחמו בעדנו ויכניעו וישברו ויפילו ויבטלו כל הצרים הרודפים אחרינו הנלחמים עמנו בכל עת, ויכניעו ויכלו ויבטלו קלפת עמלק שהוא פגם הברית, ממני ומעל כל עמך בית ישראל: (לקוטי תפילות, מתוך תפילה נ"ח)

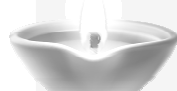
חיזוק השבוע

מכתבי רבי נתן מטבריה, מתוך "קיום התורה"

... ותקבע שעורים בספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש, ולהרבות בתפלה ותחנונים להשם-יתברך, ולהציל אותך משטף מים רבים אשר רצים לשטף אותנו, ומשני הס"ם (=היצר הרע) אשר רוצים ללעס אותנו, ואורב עלינו בכמה רשתות במדותיו הרעים. (מכתב קיז)

הצדיק האמת הוא בחינת משה והוא כלול בשלשה אבות, והוא ממשיך כל השלשה השפעות שהם בחינת באר ענן ומן, שהם בחינת אכילה ושתיה ומלבושים. והוא לוחם תמיד מלחמות ה', כי הוא לוחם כנגד קלפות עמלק שהוא פגם הברית שנמשך ממנו, והצדיק מכניע אותו ואת כל הצרים הרודפים אחר חלושי כח שבישראל, ומחזק אותם ומכניס אותם לעבודת השם יתברך, וממשיך אותם לבחינת תקון הברית. ועל ידי זה זוכה לשפע כפולה, הינו בחינת לחם משנה בשבת, הינו משנה תורה שזוכה לחדש בשבת חידושין דאורייתא על חד תריין. ועל ידי זה זוכין לרפואות הנפש ורפואות הגוף, ועל ידי זה נתעורר העולם לתשובה מאהבה. וכל הפשעים שבדור נתרפאים ונעשים מכבדים בעיני הבריות, ועל ידי זה מקבלין כל אחד חידושי תורה שהיא תורה הצפונה שהשפיע הצדיק ביום השבת (לקוטי מוהר"ן, סימן נ"ח).

... ובכן תזכני ברחמיך הרבים, בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובכח משה רבנו עליו השלום, ובזכות כל

תורת משה